Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францішканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатаній вôльнй ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . 20 к.
Подиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 77.	Нинѣ: гр. Н. Воскр. Х. рим. Великд. Завтра: П. Свѣтлый, Понедѣл.	Недѣля 5 (17) цвѣтня 1892.	Всходъ сонця 5 г. 8 м.; заходъ 6 г. 52 м. Баром. 763 терм. + 11·8° + 3·6°.	Рôкъ II.

Тридержавный союзъ а Турецчина.

Турецке правительство, яке коли небудь було, не вôдзначалось нѣколи великимъ змысломъ політичнымъ, а Турецчина, якъ пристало на магометаньску державу спускалась завсѣгды на то, що ѣй судьба принесе. Турки знали завсѣгды въ своѣмъ житю політичнôмъ лишь двояку дорогу: або силою здобувати землѣ або сидѣти тихо и зъ спокоемъ глядѣти на то якъ ихъ зô всѣхъ бокôвъ шарпають. Пора пôдбоѣвъ вже давно для нихъ минула, а теперь настала для нихъ пора розкладу, въ котрôй, хочь поволеньки, мають то все стратити, що колись здобули. Щожь дивно, що Турецчина теперь въ своѣй апатіи не знае, що робити, и що хвиля клонить ся въ ту сторону, зъ котрои на еѣ поглядъ вѣе користнѣйшій вѣтеръ; щожь дивного що надъ Босфоромъ що хвиля panуе инша політика, пôсля того, хто зумѣе выробити собѣ бôльшій вплывъ на султана и его міністрôвъ. Нинѣ держить ся Порта державъ середнои Европы, бо тридержавный союзъ бувъ въ силѣ выробити собѣ въ Константинополи бôльшій вплывъ; завтра клонить ся она на сторону россійско-францускую, бо знайшлись люде, що зумѣли переконати турецкихъ політикôвъ, що то буде користнѣйше для османьскои державы.

Примѣръ такои непостôйнои політики турецкои давъ намъ недавно высланый до Каира ферманъ султаньскій, затверджуючій кедива на его становище въ Египтѣ. Такъ звана скалиста Арабіи зъ горою Синай и часть всхôдного побережа Червоного моря належали зъ давенъ давна до Египту и стояли пôдъ египетскою управою. Колижь теперь по смерти кедива Тавфіка наставъ въ Египтѣ его сынъ Аббасъ, котрый не такъ легко може погодитись зъ верховною властію анґлійскою въ своѣмъ краю, якъ его батько, уважали Россія и Франція, що имъ прийдесь легко ослабити становище Анґліѣ въ Египтѣ въ той спосôбъ що они упхають надъ Червоне море Турецчину и тогды будуть мати по своѣй сторонѣ не лишь кедива але й турецкого султана. Розпочались отже всѣлякого рода интриґи въ Портѣ, котрî остаточно довели до того, що султанъ выславши ферманъ для кедива, застерѣгъ собѣ въ нѣмъ выразно, що Турецчина вôдступае лишь самъ Египетъ пôдъ зарядъ кедивови а задержуе для себе скалисту Арабію зъ горою Синай и всхôдне побереже. Россійско-францускій вплывъ въ Константинополи взявъ бувъ отже верхъ надъ вплывами Анґліѣ и тридержавного союза. Лишь велика енерґія и рѣшучôсть анґлійского кабінету не допустили до того. Анґлія оперлась тому и зробила то, що закимъ ще Ахмедъ Еюбъ-паша мôгъ вручити кедивови ферманъ султаньскій, наспѣла вôдъ султана телеґрама, въ котрôй вôнъ каже, що вôдступае Египтови скалисту Арабію и затверджуе то вôдступлене окремымъ розпорядженемъ.

Такимъ способомъ ослабъ зновъ вплывъ россійско-францускій въ Константинополи а становище Анґліѣ позôстало въ Египтѣ незмѣнене.

Зовсѣмъ таке саме становище, якъ бачимо на повысшôмъ примѣрѣ, займае Турецчина и супротивъ тридержавного союза. Турецчина до нинѣшного дня не може рѣшити ся, по котрôй сторонѣ мае стати, чи по сторонѣ Россіѣ и Франціѣ, чи по сторонѣ тридержавного союза. Сю нерѣшимôсть характеризуе кореспонденція Pest. Lloyd-а зъ Константинополя въ такій спосôбъ:

Коли оглянемось за причинами, задля якихъ Турецчина вôдвертаесь поволи вôдъ тридержавного союза а клонить ся на сторону Россіѣ и Франціѣ, то побачимо, що передо всѣмъ причиною того есть то, що надъ Босфоромъ, суть того погляду, що Россія и Франція разомъ суть сильнѣйші, якъ тридержавный союзъ и Турецчина не мае длятого достаточнои запоруки свого истнованя въ тридержавнôмъ союзѣ. Дальшою причиною есть и то, що політика тридержавного союза не мае одностайного вплыву на Всходѣ. Австро-Угорщина стала черезъ окупацію Босны и Герцеґовины въ якôмсь неконче догôднôмъ положеню супротивъ Порты; еѣ все ще пôдозрѣвають, що она хоче розтягнути свои заборы и поза Босну. Въ такôмъ самôмъ положеню найшлась и Италія черезъ свою кольонію надъ Червонымъ моремъ, а крôмъ того пôдозрѣвають еѣ й о то, що она хоче забрати Триполисъ. Нѣмеччина зновъ не мала нѣколи нѣякого спеціяльного интересу въ Турецчинѣ, тожь еѣ вплывъ не бувъ тамъ и не есть доси такій, щобы она могла тамъ паралїжувати вплывы Россіѣ и Франціѣ Зъ другои же стороны мала Франція завсѣгды велику симпатію на Всходѣ и не стратила еѣ ще доси, а позаякъ она стоить въ суперечности до Анґліѣ, то уважаесь навѣть за природного союзника Турецчины. Россія зновъ хочь не мае симпатіѣ, то робить богато грôшми и зъ вôдси то походить, що майже всѣ турецкй мужѣ дер-

23

ОСТАПЪ БОНДАРЧУКЪ

Повѣсть Іос. Игн. Крашевского.

(Дальше.)

Коли се Федько говоривъ, наразъ вôзъ станувъ и проймаючій крикъ роздавъ ся; а заразъ за нимъ заплакала голосно дитина.

— А то що? — спытавъ Иванъ, котрый не вôдступавъ вôдъ огню.

— Що? Старый Романъ упавъ на улици и лежить, дитина надъ нимъ, а волы зъ домовинами станули и стоять. Чи намъ покинути такъ старого Романа?

— А щожь зъ нимъ зробимо?

— Есть у насъ мѣсця ажь за богато, — сказавъ Федько — принесѣмъ его ту; я вôдвезу покôйныхъ и поховаю.

Иванъ не вôдповѣвъ нѣчого, лише тремтячи вôдъ зимна вставъ и зближивъ ся до дверей. Ажь наразъ Зоя зачала стогнати:

— Не покидайте мене, не опускайте.

— Мы заразъ вернемо, — сказавъ Федько.

Оба выйшли на улицю. Передъ самыми воротами хаты, старый, сивобородый Романъ, лежавъ розтягнувшись на земли, самъ ледви живый. А на его холодныхъ грудяхъ, обнявши шию руками, лежало, плакало ревно и кликало дѣдуся послѣдне внуча. Два чорнî волы зъ похилеными головами, стояли надъ нимъ. Кудлатый, худый песъ вывъ пôдъ возомъ.

Федько й Иванъ, самî ослабленî недугою, працею и злиднями, ледви могли двигнути старця, спочивали кôлька разôвъ, а таки занесли до свѣтлицѣ, поклали на пустôмъ лôжку и накрыли.

Федько взявъ рыскаль.

— Пильнуй же хорыхъ, — сказавъ — а я пôйду погребати покôйникôвъ.

Дитина сѣла при лôжку непритомного старця и не тямилась вôдъ плачу. Иванъ грѣвъ ся передъ огнемъ и варивъ воду.

— Воды! воды! — кликала Зоя.

— Воды! кожуха! — стогнавъ старець.

— Мамо! тату! — плакала дитина.

Вихоръ вывъ на подвôрю, а дощь перебиваючи гнилый дахъ, стѣкавъ по стѣнахъ хаты. Образъ бувъ то страшный.

Ледви самъ тримаючись на ногахъ, Иванъ напоѣвъ вперѣдъ сестру, потôмъ старого, позакрывавъ ихъ и давъ дитинѣ остатокъ хлѣба бо больше не було кому спечи. Розклавъ бôльшій огонь и скулившись въ кутѣ, самъ хоробливо зачавъ дрѣмати. Силы опускали его, минали ся, сонъ нападавъ и дрожь.

Церковный звôнъ гудѣвъ помалу середъ вѣтру, хвилями затихавъ, то зновъ гудѣвъ. Урыванî голосы переляку, болю, доходили до ухъ. Вихоръ бôльшавъ. Иванъ отворивъ кôлька разôвъ очи и зновъ замкнувъ ихъ; вôнъ чувъ, що грозить якесь нове нещасте, але не мавъ силы встати и ратувати ся. Хиливъ ся на приспу, туливъ ся до неи, дрожавъ, корчивъ ся.

На дворѣ темнѣло щоразъ больше. Чорнî хмары застелювали небо, вихоръ обдиравъ стрѣхи, ломивъ деревины, выгинавъ ихъ, роздиравъ. На другôмъ кôнци села свѣтило зарево пожару и ширшало щоразъ больше. Зъ даху на дахъ перекидавъ ся огонь, зроставъ, а вѣтеръ помагавъ ему. При огни не було нѣкого.

Зъ двора нѣхто не смѣвъ выбѣчи на село, а въ селѣ не було кому ратувати, бо по холерѣ, хаты стояли пустками и ихъ безъ перешкоды мôгъ уже нѣвечити пожаръ. Лише кôлька чорныхъ тѣней рушало ся коло огню. Були то хорî, що бѣгли грѣти ся; якъ звычайно передъ самою слабостью проймала ихъ вперѣдъ дрожь. Звôнъ, порушеный безсильною рукою, вôдзывавъ ся слабо.

Ажь ось на дорозѣ зазвонило. Бричка запряжена трема кôньми, станула противъ самого пожару. Сильный голосъ подорожного загремѣвъ надъ головами непритомныхъ людей, що грѣли ся при жаркихъ угляхъ. Мужчина высокого зросту, сильнои будовы, почавъ драпати ся на найблизшій, ще не спаленый дахъ и розкидати кички, вкрываючи его. За его прикладомъ пôшовъ вôзникъ и кôлькохъ людей, що надбѣгли. Чорный и густый дымъ

жавнѣй и люде, що окружають султана, суть або Россіи або Франціи прихильнѣ.

Одинокимъ щирымъ прихильникомъ тридержавного союза мае були лишь самъ султанъ; такій бодай есть поглядъ людей, котрѣ знають, що дѣе ся въ султаньской палатѣ, въ Илдизъ-кіоску. Але навѣть и самъ Абдулъ Гамідъ, видко, не може оперти ся россійско-французскимъ впливамъ, а найлѣпшимъ доказомъ того есть повысша історія зъ ферманомъ для египетского кедива; ба на то суть ще й иншѣ доказы. Розказують, що минувшого року, саме передъ змѣною кабінету, велѣвъ султанъ великому везирови розвѣдатись довѣрочно у одного изъ амбасадорôвъ тридержавного союза про военну здôбнôсть Россіѣ и чи то правда, що Россія може до 19 днѣвъ выставити пôвтретя міліона зброиныхъ людей, та що взагалѣ мае тôлько людей, що есть въ силѣ выставити армію зложену зъ 5 міліонôвъ людей. Зъ сего вносять отже, що суть вплывы, котрѣ стараються ся переконати султана о великôй силѣ Россіѣ и що вôнъ поволи зачинае вѣрити въ еѣ перевагу надъ тридержавнымъ союзомъ.

Такъ отже стоятъ нинѣ вôдносины Туреччины до тридержавного союза, а при звѣстнôй похитливости и нерѣшимости турецкихъ мужѣвъ державныхъ не можна майже й припускати, щобы они коли змѣнили ся и стали лѣпшѣ; зъ ними треба буде въ будучности числити ся и завсѣгды мати ихъ на оцѣ.

Переглядъ полїтичный.

На порядокъ дневный першого засѣданя Рады державнои дня 26 с. м. поставленѣ мѣжь иншими слѣдуючѣ справы: веріфікація выборôвъ пословъ дра Плажека и ґр. Вол. Козебродского; перше читане проекту закона о безпосереднôмъ податку особистôмъ; справоздане комісіѣ изъ внесеня пос. Пініньского въ справѣ стабілізаціѣ шкôльныхъ инспекторôвъ окружныхъ въ Галичинѣ и справоздане комісіѣ о публичныхъ роботахъ комунікацїйныхъ у Вѣдни.

Зачувати, що буковиньскій соймъ буде скликаный зъ кôнцемъ липня, або ажь зъ початкомъ серпня.

Законъ о вôдшкодованю невинно засудженыхъ зачне обовязувати ажь зъ днемъ 22 мая т. е. въ 45 днѣвъ по его оголошеню.

Pol. Corr. подае яко рѣчь певну, що царь зъ кôнцемъ мая поѣде черезъ Берлинъ до Копенгаґи и при сѣй нагодѣ зложить візиту нѣмецкому цѣсареви.

Въ Петербурзѣ думають вже рѣшучо о заступленю міністра Ґірса якимись иншимъ чоловѣкомъ. Въ проектѣ суть амбасадоры вѣденьскій кн. Лабановъ, берлиньскій Шуваловъ и парискій Моренгаймъ. Вышнеградского буде поки що заступати его помôчникъ Тернеръ.

Въ Римѣ выбухла криза кабінетова. Міністры на трохъ послѣдныхъ нарадахъ не могли згодити ся на способъ, въ якій мають залагодити клопоты фінансовѣ и длятого цѣлый кабінетъ подавъ ся до димісіѣ. Король поручивъ знову Рудініому утворене нового кабінету.

Новинки.

Львôвъ дня 4 (16) цвѣтня.

— **Христосъ воскресъ!** Весь свѣтъ христіяньскій обходить завтра величаве торжество воскресенія Того, що принявши на себе людске тѣло переторпѣвъ страшнѣ муки, щобы спасти весь рôдъ людскій. Старимъ звычаемъ подаемо собѣ въ сей памятный день зъ устъ до устъ радôстну вѣсть: Христосъ воскресъ! — тожь и мы кличемо до нашихъ читателѣвъ: Христосъ воскресъ! и желаемо имъ вôдъ серця веселыхъ святъ! Дай Боже, щобы такъ, якъ свѣтле воскресене нашого Спасителя побѣдило сулу тьми, правда побѣдила неправду, щобы такъ воскресли въ насъ зъ новою силою добродѣтели христіяньскѣ: вѣра, надѣя и любовь и щобы для всѣхъ насъ, сынôвъ однои церкви, однои вôтчины воскресла краспа доля. Рôвночасно зъ нами обходять завтра се найбôльше торжество христіяньске и нашѣ сусѣды и братя, Поляки, тожь желаемо й имъ веселыхъ святъ и дай Боже, щобы такъ, якъ насъ сполучае въ вѣрѣ се торжество, сполучали взаимна й щира любовь та згода! Христосъ воскресъ!

— **Громадѣ Быстриця** въ повѣтѣ дрогобицкôмъ удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 100 зр. запомоги на будову школы.

— **Именованя.** Ц. к. Міністерство Скарбу именувало въ службѣ удержаня евіденціѣ катастру податку грунтового евіденцїйныхъ ґеометрôвъ 2-клясы Казимира Ґранатовского и Зенона Дапкевича ґеометрами евіденцїйными 1-ои клясы въ X. кл. ранґи. — Ц. к. краева Рада шкôльна именувала сталыми учителями и учительками: Николу Иванчишина при школѣ етатовôй въ Озерянахъ, Маріяна Высецкого при школѣ етат. въ Ляцкôмъ шляхотскôмъ, Ангелину Загôрску при школѣ філіяльнôй въ Хоросткоѣ, Володисл. Обстôвну при етат. въ Тростянци, Станіславу Кропиньску при філіял. въ Мыслятычахъ, Ангелину Полякъ при філіял. въ Ганковичахъ, Войтѣха Заваду при етат. въ Пôдлипю Франц. Ґольонка при етат. въ Купеневѣ, Олександра Салябура при етат. въ Сикорицяхъ, Фр. Малодоброго при етат. въ Стрѣльчискахъ, Варвару Дрдачекъ при філіял. въ Чорнôмъ Дунайци, Стефана Капустѣя, при філ. въ Жабчу мурованôмъ, Броніcл. Крупчакъ при філ. въ Комаровѣ, Николая Жарского при етат. въ Волици Комаровôй, Олександра Гудима при етат. въ Глухоричахъ коло Гаѣвъ Ромуальда Цесельского при етат. въ Яснискахъ, Ивана Мыськова при етат. въ Плебанôвцѣ, Андрѣя Любѣнюка при 2-кл. въ Трускавци, Олексу Єменкого при етат. въ Увислѣ, Антонину Мравôвну при філ. въ Вовчухахъ.

— **Ц. к. краева Рада шкôльна** на засѣданю 11 цвѣтня ухвалила: поручити учителеви Иванови Яворскому въ Комаровѣ управительство тамошнои 2-клясовои школы; пôдвысшити вôдъ 1 сѣчня 1892 р. плату учителѣвъ школъ народныхъ по мысли §. 11 закона зъ дня 1 сѣчня 1889 р. на пôдставѣ переведеного въ 1890 р. спису людности; перетворити 1-клясовѣ школы въ Драганôвцѣ пов. тарнопôльского и Филипкôвцяхъ пов. борщѣвскій вôдъ 1 липня с. р. на 2-клясовѣ; перетворити 2-клясову школу въ Сокольникахъ вôдъ 1 липня с. р. на 4-клясову; перетворити зъ днемъ 1 липня с. р. всѣ філіяльнѣ школы въ краю на етатовѣ; зорґанізувати вôдъ 1 вересня 1895 р. школы етатовѣ въ Гутѣ старôй, Воли великôй и Гутѣ рожаневкôй, въ повѣтѣ чесанôвскôмъ; припяти до вѣдомости справоздане ц. к. краев. инспектора шкôльного Стан. Ольшевского зъ люстраціѣ школъ.

— **Надане стіпендій.** На представлене Ставропигійского Института надало ц. к. Намѣстництво опорожненѣ стіпендіи зъ фондаціѣ Карол. Глинецкои по 105 зр. рôчно почавши вôдъ 1891/92 року шкôльного правникамъ: Модестови Коцюбѣ въ I-го року и Омел. Гузареви въ III-го року на львôвскôмъ університетѣ а Иванови Винницкому въ III-го року на черновецкôмъ університетѣ.

— **Віцепрезидентъ краевои Рады шкôльнои,** дръ. Мих. Бобржиньскій выѣхавъ на кôлька днѣвъ до Кракова.

— **Змѣны въ галицкихъ ґарнізонахъ войсковыхъ.** Зъ Вѣдня доносять: 24-ый (коломыйскій) полкъ пѣхоты буде стояти залогою у Львовѣ, 58-ый (станіславôвскій) въ Перемышли, 95-ый (чортковскій) въ Станіславовѣ, 30-ый баталіонъ стрѣлцѣвъ польныхъ у Львовѣ, 12-ый полкъ драґонôвъ въ Краковѣ, 4-ый полкъ уланôвъ въ Жовквѣ, 11-ый въ Ярославѣ а 2-ій полкъ крѣпостнои артилеріѣ въ Краковѣ.

— **Огнѣ.** Въ заходнôй Галичинѣ въ Бржещахъ въ маєтностяхъ Архікнязя Альбрехта згорѣвъ въ ночи въ 10 на 11 цвѣтня млынъ, власнôсть п. Іос. Смѣн-

---

уставъ, зливный дощь допомôгъ угасити огонь; доцыть уже було сего, що погорѣло.

Покидаючи людей на даху, прибувшій Остапъ чимъ скорше побѣгъ до хаты, де Иванъ, Зоя и Романъ стогнали непритомнѣ и взывали помочи Божои, бо на людску вже не числили.

Вбѣгъ, глянувъ, заломивъ руки — а побачивши при догасаючôмъ огни дрѣмаючого Ивана, потрясъ нимъ.

— Де братъ, де жѣнка, де Кулина? — спытавъ.

Иванъ вытрѣщивъ очи, отворивъ уста, але не мôгъ вôдповѣсти. Розпаливши бôльшій огонь скинувъ Остапъ плащь и зôтхнувши занявъ ся хорыми. Все треба було самому робити: пôдносити ихъ, огладати, накрывати и напувати. Приготовленый лѣкъ, котрый мавъ при собѣ, влививъ впередъ въ уста Зоѣ, потомъ Романа и Ивана. Зробивши все, що мôгъ, сѣвъ пôдперъ ся и змученый сидѣвъ мовъ прикутый на мѣсци. Деколи тôлько зойкъ, зôтхнене хорыхъ будили его зъ того омертвѣня.

— То ще не все — сказавъ до себе, вставъ и збиравъ ся выходити. Ажь ось увôйшовъ Федько зъ рискалемъ въ руцѣ. Братя обняли ся мовчки.

— Бабуся? — спытавъ Остапъ.

— Померли.

— Жѣнка твоя?

— Померла.

— А дитина твоя?

— Померла.

— Що дѣе ся въ дворѣ?

— Вертаючи зъ кладовища стрѣтивъ я дворскихъ людей, якъ ѣхали по доктора. Панъ захорувавъ.

— То я въ самъ часъ приѣхавъ! — сказавъ Остапъ. — Годѣ часъ теряти.

И спѣшно ступивъ до дверей.

— Куды, брате?

— До двора.

— А тебе тамъ по що?

— Ратувати его.

— Кого? — спытавъ гôрко Федько — пана? пана, що насъ гнобивъ? що давъ намъ вымерти напôвъ зъ голоду, напôвъ зъ недуги? Его?

— Его! — вôдповѣвъ Остапъ. — Богъ каже платити добрымъ за зле, робѣмъ же такъ, якъ каже. Не намъ его судити.

Великими здивоваными очима глянувъ Федько на брата, здвигнувъ плечима и сѣвъ на лавѣ.

Остапъ выйшовъ и скорымъ крокомъ побѣгъ до палаты. Подвôре було майже пусте; въ переднôй комнатѣ не було нѣкого Старый камердинеръ сидѣвъ въ сали на крѣслѣ и плакавъ.

— Ґрафъ слабый? — спытавъ Остапъ, впадаючи въ комнату.

— Вôдъ кôлькохъ годинъ.

— Нема при нѣмъ нѣкого?

— Нѣкого, тôлько мы. Мы пôслали зъ вѣсткою до пана Альфреда.

— Веди мене до него; чей знаешь, що я лѣкарь, а годѣ часъ теряти.

Послушный старый слуга пôдвѣвъ ся зъ крѣсла и отвираючи Остапови двері, перепровадивъ его кôлькома пустыми комнатами до паньскои спальнѣ. На магоневôмъ лôжку стогнавъ зломаный недугою старый ґрафъ, вже посинѣлый, змороженый, непритомный. На видъ Остапа змѣнило ся его лице, рука задрожала и упала, а уста рушились, якъ бы хотѣли що сказати. Скоро приготовлено горячу купѣль и хочь якъ ґрафъ опиравъ ся и гнѣвавъ ся, то таки Остапъ змôгъ ему дати лѣкъ.

— Ой, якъ бы вôнъ знавъ, — подумавъ собѣ Остапъ, що я тѣ самѣ каплѣ дававъ братови и сестрѣ, то волѣвъ бы вмерти, якъ заживати его.

И жалкій усмѣхъ перелетѣвъ ему по устахъ. Не минула й година, а вже на потѣху и гордôсть лѣкаря знати було успѣхъ его стараня. Ґрафъ спавъ твердо и пôтнѣвъ

Остапъ сидѣвъ оподалѣкъ и не спавъ. Даремно старый слуга зô слезами въ очахъ, зворушеный, перенятый вдякою, хотѣвъ его намовити до спочинку; вôнъ сидѣвъ дальше и слѣдивъ вплывъ лѣку та перемагаючу его силу.

(Дальше буде.)

ка, бурмістра въ Освѣцима; шкода выносить около 4000 зр. Огонь бувъ мабуть пôдложеный; въ Осєку горѣшнôмъ згорѣло того самово дня кôлька забудовань господарскихъ а по полудню въ Лібйонжу 24 домôвъ и 52 будинкôвъ господарскихъ.

— **Великй пожари лѣсôвъ** выбухли въ послѣдныхъ днихъ на Буковинѣ. Лѣсы гр. правосл. фонду релігійного въ Глубôчку и въ Францталь горять на великôмъ просторѣ.

— **Змѣна властителѣвъ.** Маєтнôсть Брусно старе, въ повѣтѣ чесанôвскôмъ набувъ ґр. Людвикъ Дембицкій.

— **Страшна мати.** Въ Англіи въ мѣстѣ Деблинѣ ставала недавно передъ судомъ одна дама зъ аристократіѣ, жѣнка капітана и судьѣ мирового, котра дуже знущала ся надъ своими дѣтьми. Выходила она зъ біблійдои засуды, що „хто свои дѣти любить той и карає" ну и карала немилосердно, за найменшй дрôбницѣ. Она, примѣромъ, привязувала свого сынка до дерева въ городѣ и годинами оставляла єго самого въ тôй позиціи. Замыкала хлопчину до темнои комôрки и била, поки въ крови безъ памяти не упавъ на землю. Другого 5-лѣтного хлопчика замыкала до тои темнои комôрки на цѣлу нôчь. Свою трилѣтну дѣвчинку, що разъ зпôзнила ся на снѣданокъ, замкнула була ґувернантка, слѣпе орудьє тои матери безъ серця, въ темнôй комôрцѣ безъ вôкна и вентиляціѣ. Находить ся тамъ въ тôй комôрцѣ приладъ на подобу середновѣчныхъ тортуръ. Въ полудне прийшла мати до маленькои накричала на неѣ а вôдтакъ завязала єй руки на плечохъ шнуркомъ, шнурокъ засилила до кôльця въ стели и выйшла. Коли прийшла но неи о 5 годинѣ зъ полудня, дитина уже не жила. А все те, добра мати робила, якъ каже, абы уратувати душѣ дѣтей. Судьѣ засудили єѣ на рôкъ тяжкои вязницѣ, полученои зъ тяжкою працею.

— **Черезъ бійку ставъ богачемъ.** Що люде черезъ бійку стають не разъ каліками и сходять на нужду, то рѣчь звѣстна, але щобы хтось черезъ бійку ставъ богачемъ, то дуже рѣдкій выпадокъ. А однакожь такъ стало ся недавно тому въ Парижи. Тамъ жиє якійсь музика, що ходить по домахъ та грає на ґітарѣ. Одного дня находившись по мѣстѣ зайшовъ вôнъ до якогось шинку и тамъ выгрававъ. Але знайшовъ ся якійсь гôсть що завѣвъ зъ нимъ суперечку а далѣ й выхопивъ вôдъ него ґітару та ставъ єго нею такъ бити, що ажь єѣ поломивъ. Зъявились поліціяны и забрали обохъ разомъ зъ ґітарою на поліцію. Комісарь поліціѣ, Дрешь, той самъ, що арештувавъ анархіста Равашоля, ставъ тогды оглядати ґітару лѣпше, ажь тутъ наразъ выпала зъ неи на стôлъ якась пачка. Комісарь розвинувъ осторожно ту пачку а въ нѣй показало ся 12 тысячѣвъ франкôвъ (6 тысячѣвъ зр.) французскими банкнотами. Можна собѣ представити радôсть побитого музики. Урадованый незвычайно симъ несподѣванымъ щастємъ подавъ вôнъ руку свому противникови и сказавъ до комісаря: „Я вôдступаю вôдъ обжалованя, бо колибъ вôнъ мене не бувъ побивъ, то я може бы нѣколи не бувъ прийшовъ до такого богатства". Але не такъ щирый бувъ єго противникъ; той змѣркувавши, що музика не знавъ нѣчого о грошехъ въ ґітарѣ зажадавъ зналѣзного и выходячи зъ поліціѣ давъ ся почути, що буде позывати ся о зналѣзне.

— **Що варта черешня?** Въ нѣмецкôмъ селѣ Нідерлянштайнъ розширювали стацію зелѣзничу. На ґрунтѣ, притыкаючôмъ до стаціѣ, росла черешня. Властитель ґрунту зажадавъ за дерево 3600 марокъ, яко капіталъ, котрого процентъ рôвнає ся рôчному доходови зъ черешнѣ. По довгихъ торгахъ згоджено ся вкôнци на выплату 2400 марокъ.

† Посмертнй вѣсти.

Померли: Въ Криници, Константинъ Знамѣровскій, повномочникъ скальскихъ маєтностей ґр. Ґолуховского; у Вѣдни, Генрихъ Паттеръ, славный рѣзьбаръ, Тиролецъ зъ роду; у Львовѣ Анна Чижикова зъ роду Коснѣрскихъ обывателька мѣста Мостискъ въ 74-ôмъ роцѣ житя.

Всячина.

— **Умыване нôгъ старцямъ въ цѣсарскôй палатѣ.** Єсть старый звычай въ родѣ нашого Найясн. Монарха, що кождый пануючій цѣсарь и цѣсарева въ великій четверъ, по примѣру Исуса Христа, котрый умывавъ ноги 12 апостоламъ, умываютъ ноги 12 старцямъ и 12 старухамъ. Та церемонія умываня нôгъ вôдбула ся и сего четверга въ цѣсарскôй палатѣ, зъ тою лишь змѣною, що дванацять старухъ одержали лишь призначенй для нихъ подарунки, а умыване имъ нôгъ не вôдбуло ся, позаякъ Єє Вел. Цѣсарева наша не перебуває теперь у Вѣдни. За то умыване нôгъ старцямъ вôдбуло ся зъ дуже великою парадою, а натовпъ гостей зъ найвысшихъ круговъ бувъ такъ великій, що въ сали, де вôдбувала ся та церемонія, ґалерія вже о 8 год. рано, була переповнена людьми. Саля церемоніяльна представляла ся чудно. Гладкй марморовй стѣны и кришталевй пауки ажь поблыскували въ денномъ свѣтлѣ, а вôдъ нихъ вôдбивавъ хорошо червоный брокатъ, котрымъ застелена була ґалерія, и пôдвысшене, вкрыте коврами, призначене для Є. Вел. Цѣсаря и Єго дружины. На пôдвысшеню столявъ такожь довгій стôлъ, застеленый бѣлымъ якъ снѣгъ обрусомъ дамастовымъ, призначеный для старцѣвъ, на котрôмъ стояли тарелѣ, ножѣ и вилки, срѣбна чаша, збанокъ и велика китиця цвѣтôвъ. Крôмъ того цѣлый стôлъ бувъ обсыпаный сотками звозднкôвъ всѣлякои краски, вôдъ блѣдо рожевыхъ, якъ бы лишь нахуханыхъ, ажь до темно червоныхъ. По богослуженю въ придворнôй церквѣ, на котрôмъ були Є. Вел. Цѣсарь и всѣ Архікнязѣ, введено около пôвъ до 11 год. до салѣ 12 старцѣвъ въ старонѣмецкихъ строяхъ, якихъ уживали колись богомольцѣ. Кождого старця вело двохъ людей изъ єго своякôвъ. Межи выбраными бувъ оденъ якійсь старенькій чоловѣкъ, котрый ледви що мôгъ ити и єго треба було добре пôдпирати. Єго посаджено за столомъ на першôмъ мѣсци. Коли однакожь вже всѣ дванацять були засѣли, показало ся, що той старикъ, що здававъ ся бути найстаршимъ, бувъ наймолодшій изъ всѣхъ дванацять; вôнъ мусѣвъ отже встати изъ свого мѣсця и сѣсти ажь на другій конецъ стола.

Тымчасомъ ґвардія прибочна утворила шпаліръ и до салѣ вôйшли тайнй радники, дворскй (шамбеляны) и духовеньство. Коли вже все було готове, давъ найвысшій майстеръ церемоній знати першому маршалкови двору а той Є. Вел. Цѣсареви. Заразъ по тôмъ вôйшовъ Єго Вел. Цѣсарь зъ Архікнязями: Францомъ Фердинандомъ д'Естъ, Фердинандомъ Тосканьскимъ, Леопольдомъ Фердинандомъ, Альбрехтомъ Сальваторомъ, Фридрихомъ, Евгеніємъ, Вільгельмомъ и Райнеромъ. Крôмъ того явили ся всѣ міністры перебуваючй у Вѣдни и другй найвысшй достойники державнй и войсковй. Є. Вел. Цѣсарь ттанувъ тогды на пôдвысшеню при горѣшнôмъ кôнци стола а понизше коло Него уставились всѣ Архікнязѣ. Першій маршалокъ двору станувъ поза Є. Вел. Цѣсаремъ на низшôмъ ступени пôдвысшеня а за нимъ трохи низше станули маршалокъ двору, капітанъ ґвардіѣ и ґенералъ-адъютантъ.

По семъ выступивъ найстаршій кухмайстеръ, арціеры и ґвардія угорска, а за ними внесли стольники и пазѣ на срѣбныхъ пôдносахъ стравы. Є. Вел. Цѣсарь бравъ стравы зъ пôдносôвъ и ставивъ ихъ передъ кождого старика. Архікнязѣ приступали вôдтакъ до стола и збирали тй стравы та вôддавали ихъ службѣ дворскôй, котра выносила ихъ и складала въ деревлянй ванны зъ цѣсарскимъ орломъ, котрй старики по церемоніи забирали зъ собою домôвъ. По четвертôмъ даню подано десеръ и вынесено стôлъ, а тогды розпочалась церемонія умываня нôгъ.

Служба дворска здоймила старикамъ черевики и панчохи зъ нôгъ, розстелила имъ на колѣна довгу бѣлу скатерть, а придворный священикъ ставъ читати евангеліє. Є. Вел. Цѣсарь здоймивъ капелюхъ и подавъ єго старшому дворскому, а той дворскому. Коли священикъ вôдчитавъ слова: „И почавъ умывати ноги ученикамъ", приклякнувъ Є. Вел. Цѣсарь и посуваючись вôдъ одного старика до другого, умывавъ имъ ноги. При тôмъ зливали воду и пôддержували миддницю два пралаты. По скôнченю умиваня выйшовъ Єго В. Цѣсарь на пôдвысшене и умывъ собѣ руки, при чôмъ стольникъ зливавъ воду, оденъ пазъ державъ миддницю, а старшій дворскій подавъ рушникъ, котрый державъ другій пазъ на срѣбнôмъ пôдносѣ. По скôнченôмъ умываню завѣсивъ Єго Вел. Цѣсарь кождому старикови, починаючи вôдъ наймолодшого, на шнурочку торбинку зô срѣбными грошми на шиѣ. По скôнченôй церемоніи, вôдвезено всѣхъ стариковъ въ цѣсарскихъ повозахъ до дому.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 16 цвѣтня. Бібліотекарь львôвского університету, п. Войтѣхъ Урбаньскій, перенесеный въ сталый станъ спочинку, одержавъ Найвысше признане цѣсарске.

Римъ 16 цвѣтня. Криза кабінетова буде залагоджена ажь по великодныхъ святахъ.

Петербургъ 16 цвѣтня. Станъ здоровля Ґірса знову погôршивъ, ся лѣкарѣ не вôдступають вôдъ него и два разы на день роблять консультаціи. Вышнеградскій выѣздивъ вчера першій разъ по своѣй недузѣ. Въ слѣдуючій четверъ має вôдъѣхати до Москвы, де перебуде два дни а вôдтакъ поѣде до Криму; царь давъ єму вôдпустку ажь до повного подужаня.

Господарство, промыслъ и торговля.

На торгъ вѣденьскій пригнано дня 12 цвѣтня воловъ: 3287 штукъ тученыхъ и 318 штукъ худыхъ, мѣжь тыми зъ Галичины 622 штукъ тученыхъ, 65 штукъ худыхъ и 12 штукъ зъ Буковины. За галицкй плачено за найлѣпшй 64 зр. — кр. до 65 зр. — кр. найвысше — зр. — кр. до — зр.; за середнй 57 зр. — кр. до 60 зр. — рк. За коровы плачено 23 зр. — кр. до 32 зр. — кр.; за стадники 24 зр. — кр. до 35 зр. 50 кр. за 100 кільо живои ваги. Худый товаръ плачено по 39 зр. до 117 зр. за штуку.

Дня 14 цвѣтня доставлено на вѣденьскій торгъ 5457 штукъ телятъ; 1217 патрошеныхъ безрогъ а 1954 штукъ живыхъ и 243 штукъ патрошеныхъ овецъ та 13644 ягнятъ. За патрошенй телята плачено: за найлѣпшй 58 до 64 кр., за середнй 52 до 56 кр.; за плôхшй 40 до 50 кр. За патрошенй безроги плачено 44 до 52 кр., за патрошенй вôвцѣ 24 до 38 кр., за живй вôвцѣ 30 до 38 кр. за кільо, а за пару ягнятъ 5 до 14 зр.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ

16 цвѣтня	Львôвъ	Терно-пôль	Пôдволо-чиска	Ярославъ
Пшениця	10·20 10 60	10·25 10 60	10 15 10 75	10·75 11·50
Жито	8·75—9 30	9 — 9 45	8·80 9·25	9.35 9 85
Ячмѣнь	6·50—7·—	6·——6 90	6·——7 05	6 50—8·—
Овесъ	7·——7·60	6·50—7 15	6·25—7·—	7·25—7·85
Горохъ	6 50 10 50	8 50 10·50	6·— 11·—	6 70 12·—
Выка	5 75 625	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рѣпакъ	10 75 11 50	11·—12.50	10·90 12 40	11 50 12·75
Хмель	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер	55 —75 —	58·—64·—	45 — 65·—	—·——·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Поѣзды зелѣзничй.

Пôсля середно-европейского часу (Вôдъ 1 жовтня 1891).

До Львова приходятъ:

8·31 п. особ.: въ Сухои, Хирова, Станіславова, Будапешту, Мункача, Лавочного и Стрыя.

3·10 п. особ.: въ Сухои, Хирова, Гусятина, Станіславова, и Стрыя.

11·12 п. особ.: въ Пешту, Лавочного, Нового Санча, Хирова, Гусятина, Станісл. и Стрыя.

6·17 п. особ.: въ Сучавы, Черновець, и Станіславова.

1·22 п. особ. 7·23 п. посп.: въ Букарешту, Яссъ, Сучавы, Черновець, Станіславова и Гусятина

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Експедиція мѣсцева

НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнŷ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Ґазеты Львôвскои“ вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА

Выробôвъ плятированыхъ

ЯКУБОВСКІЙ и ЯРРА

Краковъ. Львôвъ,

Самовары тульскŷ и Чай хиньскій.

Направы, золоченя и посрѣблюваня по цѣнахъ фабричныхъ.

Цѣнники даромъ и франко. — Опаковане безплатно.

12

48

ПЛУГИ УНІВЕРСАЛЬНŶ

также на 2, 3 и 4 скибы, цѣлŷ зъ желѣза и стали

БОРОНЫ и ВАЛЬЦѢ

достарчають найлѣпше и дешево

УМРАТЪ и СПÔЛКА

фабрика машинъ рôльничихъ въ Празѣ-Бубнѣ.

Катальоги на бажане даромъ

Превосходнŷ свѣдоцтва до диспозиції.

Філія у Львовѣ, улиця Городецка ч. 61.

Знаменитŷ плужки кôннŷ

до огрѣбаня буракôвъ и картофель, также

всѣлякŷ иншŷ машины рôльничŷ

якъ найточнѣйше выкôнченŷ поручає

УМРАТЪ и СПÔЛКА

фабрика машинъ рôльничихъ въ Празѣ-Бубно

Катальоги на жадане даромъ.

Превосходнŷ свѣдоцтва до діспозиції.

Філія у Львовѣ,

улиця Городецка число 61. 47

При бôльшихъ замовленяхъ можливŷ уступки.

Адреса **Іоанъ Бауманъ въ Бохни.**

41

ВИНО! ВИНО! ВИНО!

Сотками особъ узнаный и похвальными листами почтеный складъ винъ натуральныхъ въ рôжныхъ родахъ, въ бутелькахъ, барылочкахъ и бочкахъ поручає торговля винъ

ІОАНА БАУМАНА въ Бохни.

Цѣны въ барылочкахъ 4 літровыхъ за послѣплатою, разомъ зъ барилочкою:

Угорске 1 барылочка, 4 літры 3 злр., 3 зр. 35, 3 злр. 85. **Самородни**, дуже радо куповане, 4 зр. 50, 5 зр. и высше. **Масляу** 2 путовый 6 злр., 3 путовый 7 злр. 50, старшій 9 зр. 50. **Токайске Авсбрухъ** 5 путовый 12 зр. **Есляуеръ** червоне 3 зр., старше 3 зр. 25, лѣпше 4 зр. **Вино епископске** для хорыхъ и реконвалесцентôвъ покрѣпляюче 6 зр. **Майльберґеръ Аваб.** 3 зр. **Ґумпольдскірхнеръ** 3 зр. 50, **Vöslauer** бѣле або червоне 3 зр. 65. — Конякъ французкій зъ фірмы Barnett et Fils. — Барылочка 4-лѣтрова Fine Champagne 13 злр. 50. Grand fine Champagne 18 зр.

Порто оплачує замовляючій.

Цѣнникъ на бажане франко вôдворотною почтою.

57 **Новоотвореный**

МАҐАЗИНЪ ПОЛОТЕНЪ

бѣля и постелѣ

пôдъ фірмою

A. GUDIENS

у Львовѣ

площадь Маріяцка, ч. 8. въ домѣ Є. Е. Кн. Понiньского (въ льокали упередъ п. Ґоєвскои)

поручає

по умѣренныхъ цѣнахъ

ПОЛОТНА,

бѣлє столове, бѣлє и крашене,

ХУСТОЧКИ, РУЧНИКИ,

бѣлє мужеске и для дѣтей,

КОВНѢРЫ, МАНКЕТЫ, КРАВАТЫ

ШИФОНЫ

бѣлŷ на бѣлє и постѣль,

ОКСФОРДЪ

бѣлый и крашеный,

Барханы бѣлŷ и крашенŷ,

ПОЛОТЕНКА,

ПАНЧÔШКИ и СКАРПЕТКИ;

БѢЛЄ

вовняне оригінальнє системы

проф. Дра **ЄҐЕРА,**

на насыпы

САТИНЫ и ПОЛОТНА

въ рôжныхъ краскахъ,

ДРЕЛІХИ

на **матерацы и сѣнники,**

тоже комісовый складъ

КОВДЕРЪ и МАТЕРАЦОВЪ

На складахъ будôвельного матеріялу

І. РЖЕНДОВСКОГО

у Львовѣ и Перемышли 60

есть:

Цементъ портлядскій, вапно гидравлічне и скальне, руры для каналôвъ и водопроводôвъ, всѣлякŷ выробы бетоновŷ, ґіпсъ мулярскій и навозовый, дахôвки, плыты изоляційнŷ, пôдлоги штайнґутовŷ и цементовŷ, печи кафльовŷ гарнŷ зъ чистого шамотового выробу, якихъ доси ще нѣхто въ краю не спроваджувавъ, плыты пекарскŷ и, однымъ словомъ, всякŷ матеріялы потрѣбнŷ для будôвель.

Рефлєкторы до освѣчуваня темныхъ просторонєй.

ТУТКИ! 43 **БІБУЛКИ!**

Безъ обману!

Всякій, що курить, порôвнуючи зъ иншими выробами легко може ся пересвѣдчити, що лишень

тутки нелѣпленŷ „La Comete“,

выроблюванŷ машинами найновѣйшого системы,

є найлѣпшŷ и здоровлю нешкодливŷ

Прикметы: 1. Вузенькій рубець, и не поре ся пôдчасъ напыханя.
2. найлѣпша француска бібулка.

1000 тутокъ „La Comete“ въ рульонѣ зр. 1·20; 1 коробка бібулокъ „La Comete“, 60 книжочокъ, зр. 3.

Замовленя надъ 6 злр. высылаємо франко.

Ласкавŷ замовленя приймають

БРАТЯ ЕЛЬСТЕРЪ

ЛЬВÔВЪ

Фабрика, площадь Голуховскихъ ч. 2. Філія I, ул. Сикстуска ч. 3
Філія II, площадь Капітулы ч. 3.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.